

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

Ét hasábn positor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdet- menyeknél leengedés történik. Belső díj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási köl- lemények minden sora 20 kr. A hirdetés- nyek valamint a nyitási költségek egyedül a kiadó irodában vétetnek fel. Az előfizetés és a hirdetésnyeljesés a kiadó hivatalában, a lap sajtótervéhez tartozó költségek a szerkesztőség irodába oszimesendők, nagyjuttata löss-ház 1704. szám alatt

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre posta- tán küldve. Egész érre . . . 10 frt. Félévre . . . 6 " Negyedévre . . . 2 " 50 kr. Egy hóra . . . 1 " Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, Kutasi Imre nyomdájában, aszian Tolegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésükben, vidéken a posta- hivataloknál.

Hozsánna!

Debreczen, szept. 2.

(A) Független atyáinkat ünnephez készülnek. Már t. i. a milyen ünnepek nekik az, midőn szeretett (!) képviselőik lerándulnak hozzájuk egy kis kom- módióra, egy kis beszélgetésre s annak után egy kis ételbeli és italbeli javak elköltésére.

Hát hiszen tudjuk, hogy e nagy örömmel kettős oka van. Egyik az, hogy lesz ismét egy csomó kormány- zásidás és a másik a mi fő: lésszen la- kadalom hegyen völgyön.

Bőbeszédű Simonyi Ernő nehezen várja már, hogy a korynticzai pihenés után magát amugy istenigazában kibeszélhesse. A naiv Helfy egy csomó meg- kuporgatott éleztet tartogat, és a szegény Mudrony Soma eped a pillanat után, hogy magát excusálhassa azon vádaktól, melyeket veredék Verho- vay elég vakmerő volt az ő iparegye- sületi igazgatósága ellen szórni.

Szüksége van tehát mind a három honatyának ezen kis kirándulásra; de szükség-e a tisztelt választóknak is arra, hogy a függetlenség ezen apos- tolai öket ingadozó hitükben confirmál- hassák, mert hiszen nyílt titok, hogy ezen — a haza ügye és boldogságáért élő-haló atyafiak — között számosan vannak olyanok, kik holmi hivatalos- kák betöltésekor mellőzetésért, a párt- ban külön pártot alkottak s igekeznek az ügyek vezetésére akképen befolyást gyakorolni, hogy majd egy másik alkalommal az ego prima m to l l ó . . . elve szerint járhasanak el.

Ezer bocsánat, hogy bátorokdunk némelyeket önzéssel vádolni. Pedig meg- szokhattuk volna már, hogy erre, pár- tunkkal szemben, egyedül a független- ségieknek van joguk. Mi vagyunk — persze független barátaink szerint — önzők, haszon és konczások, s tudja isten még mik. De ők mind csupa tisz- tességes, önzetlen, tisztakező . . . an- gyalok.

Igaz az is, hogy mi nem szoktunk az utczán öklözödni, mert nem szere- tünk a mások privilégiumából csak egy hajszálnyit se elnyírni; az is igaz, hogy mi nem tudjuk egymást olyan szemem szedett kifejezésekkel traktálni, a milyenekben gyönyörködünk az el- lenzéken sajtóban elég alkalomunk van, és lehet, hogy az ellenzéki fogalmak szerint tán éppen ezért nem vagyunk tisztességes emberek. Hanem ha a tiszt- tesség az ököltől a stíléig datálódik, úgy éppen nem vagyunk reá s örülünk, hogy olyanok vagyunk a milyenek va- gyunk; azt a csattanós dicsőséget szivesen oda engedjük nekik.

Oda bent a coullissák között bi- zony furcsa világ van. Az a látszoló- gos egyetértés nem egyéb szemfény- vesztésnél. A zabola tágulni kezd; kiki a maga kezére dolgozik s azok alatt a

nagyvívatók alatt összeszorított öklöket is lehet látni.

Denique az apostolok jönnek, lát- nak és — beszélnek. Beszélnek az or- szág szomorú állapotáról, inségről, ele- mi csapásokról, melyeknek egytől egyig mind a kormány az oka. De beszélnek amaz eldorádóról is, mivé az ország akkor leszen, ha majd egyszer (?) ők jutnak kormányra.

Akkor nem lesznek protektionális kinevezések, nem lesznek protektionált gyermekek, egyedül és kizárólagosan az érdem (már t. i. a függetlenkedés) lesz az irányadó.

Hanem azért, a ki ezt elhinné, véghetetlen gyarlóságának adná jelét, mert hiszen a ki nem vak, elégszer láthatja már idáig is, hogy a ki nem ordított elég fennhangon a farkasok- kal, a kinek foga nem csattogott úgy, mint a többié, az nagyhirtelen kiakol- báltatott, mi viszont szülő anyja lett azon szép egyetértésnek, melynek a függetlenségi párt — úgy per sundám- buadám — mai napig örvend.

És ezek az emberek fognak az országban egykor rendet csinálni. Természetesen, a rövid igazgatóságlatás elvénél fogva, a rendetlenkedőt stante pede megbotazzák ott, a hol először érik. Némely újságitörkből és némely honatyákból fogván szerveztetni az ál- lami rendőrség.

De erősen hiszünk, nincs annyi vétké már rövösen a magyarnak, hogy ezt megtörténni engedje az isten.

Hát csak hadd kiáltás azokat a nagy „hozsánnákat“, hadd ujjongjanak kedves vendégeinknek, hadd ringassák magukat egy szebb jövő reményével. Mi nem tulajdonítunk annak legkisebb fontosságot sem. Ezt a szép „almot“ nem irigyljük a hazafiságban kifáradt nagysagoktól, azt pedig tudjuk, hogy ez álom olyan jól esik nekik.

Haymerle és Bismark találkozása.

Külgöminiszterünk, B. Haymerle f. hó 3-án elutazik és 4-én Fridrichruhában Bis- mark herceget látogatja meg.

Utlevélek külföldre.

A belügyminiszter mult hó 23-án kör- rendeletet intézett valamennyi törvényhatóság- hoz, mely szerint ezek utlevényük fől az ige- zolási káryákat kérétek, hogy ezekkel nem lehet a külföldre utazni, s ott ezek alapján utlevélet kérni. Jövvőre a kik egyszerű igezo- lási káryákkal fognak külföldre utazni, a kül- földi hatóságoktól kötött marsrutával fognak visszaküldetni.

Szegedről.

A szegedi kir. biztos tanács felosztása alkalmából a király ő felsége m. hó 25-én kelt legfelsőbb elhatározásával a tanács volt tagjainak e minőségükben kifejtett sikeres és önfeláldozó tevékenységükért legmagasabb el- ismerését fejezte ki. Továbbá a kormány, va- lamint a kir. biztos külön-külön levélben fe- jezik ki köszönetüket Szeged újjáalakítása mű- vének létesítése körül való hathatós közre-

reméző kiasszony, az igazgató kedvese s la- pozatni kezdett a csinosan leirt füzetben. — Ejl milyen csinos írás! mondá. Valódi parttes de mouches!

Mikor megfordult, észre vette a szerzőt, a ki egész illedelmesen elpirult. Két nappal később az igazgató elfogadta a darabot.

— Lássatok! kiáltá Sardou diadalmasan barátjainak, nem olyan nehéz egy darabot el- játszanni.

A darabot előadták, s a fiasco a legna- gyobb volt, a miről valaha a színházi évköny- vek emlékeznek. Az Odéon közönsége, mely főképen az akadémiai ifjúságból telik ki, fü- työlt, vótított, az állatok hangjait utánozva bögött, ordított . . .

Az igazgató a második előadást is meg- kecskiztatta. Ekkor hirtelen kialudt a gáz, épen annál a jelenetnél, melytől a szerző leg- többet remélt, egy szenvedélytől durradó je- lenetnél, melyben a szerző imiditóját előtt le- térdel. Haragú kacaj keletkezett. Csak a második felvonásnál voltak; nem lehetett to- vább játszani.

Majdnem hét év tel el, mi Sardoucs sikerült egy más darabot eredményével elő- adatni. Addig magánleckéket adott, óráját két frankért, klasszikusokot kommentált könyve- reskedőknek, cikkeket írt; így élt, cigányo- san, a mint a Quartier latinba mondják.

E rossz sorsában egy csinos, fiatal nő volt vigasztalója és szórakoztatója, a kivel szabad szerelmi viszonyba lépett. De ez nek- sokára még nagyobb gondot okozott neki s több adósságra dönté. Hiu és könnyelmű

rendőre kiasszony, az igazgató kedvese s la- pozatni kezdett a csinosan leirt füzetben. — Ejl milyen csinos írás! mondá. Valódi parttes de mouches!

Mikor megfordult, észre vette a szerzőt, a ki egész illedelmesen elpirult. Két nappal később az igazgató elfogadta a darabot.

— Lássatok! kiáltá Sardou diadalmasan barátjainak, nem olyan nehéz egy darabot el- játszanni.

A darabot előadták, s a fiasco a legna- gyobb volt, a miről valaha a színházi évköny- vek emlékeznek. Az Odéon közönsége, mely főképen az akadémiai ifjúságból telik ki, fü- työlt, vótított, az állatok hangjait utánozva bögött, ordított . . .

Az igazgató a második előadást is meg- kecskiztatta. Ekkor hirtelen kialudt a gáz, épen annál a jelenetnél, melytől a szerző leg- többet remélt, egy szenvedélytől durradó je- lenetnél, melyben a szerző imiditóját előtt le- térdel. Haragú kacaj keletkezett. Csak a második felvonásnál voltak; nem lehetett to- vább játszani.

Majdnem hét év tel el, mi Sardoucs sikerült egy más darabot eredményével elő- adatni. Addig magánleckéket adott, óráját két frankért, klasszikusokot kommentált könyve- reskedőknek, cikkeket írt; így élt, cigányo- san, a mint a Quartier latinba mondják.

E rossz sorsában egy csinos, fiatal nő volt vigasztalója és szórakoztatója, a kivel szabad szerelmi viszonyba lépett. De ez nek- sokára még nagyobb gondot okozott neki s több adósságra dönté. Hiu és könnyelmű

működéséért. Az ujjonnan kinevezett szegedi kir. biztos tanács tegnap lépett életbe, műkö- déseit azonban csak sz új munkabeszítés léte- sítése után, — melylyel most foglalkoznak — fogja megkezdeni.

A miniszterelnöki helyettes.

A miniszterelnöki teendőket Tisza mi- niszterelnök távollétében Pauley igazsággy- miniszter végzi.

A névváltozásokról fizetendő illeték eltörlése.

A belügyminiszteriumban most a névvál- toztatásokért eddig fizetett 5 frt bélyegdíj eltörlését tervezik. Ez ügyben a pénzügyminis- terium véleményadásra szállított fel. A ma- gyarosodásra ez intézkedés igen előnyös volna.

A tisztviselők egyesületének köréből.

Debreczen, szept. 2.

Örömmel olvassuk, hogy a „debreczeni tisztviselők önszervező egyesületének“ igezo- tósága leküzdve az akadályait járó számos nehézséget, végre a tegnapi nappal tényleg megkezdte üzleti működését. Tudva, hogy mily bajjal jár egy ily egyesület működésének meg- kezdése, mennyi mindenféle akadályt kell an- nak utóból elhárítani, s mily előkészületek szükségesek épen az üzleti működés megindí- tásához, csak előismerésünket nyilváníthatjuk, hogy az igazgatóságnak, mint különösen a ve- zényelő igazgató Oprisin Péter urnak, kivált ha tekintetbe vesszük, hogy ugyanekkor több ke- zemből szerveződés megkezdését hozta tudom- sáinkra.

Megvárjuk azonban, hogy „igazgatósá- gunk“ ne erje be a kivívott félsikerrel, de minden lehető megkísérlésen, hogy több-ebb kedvezményt eszközölhessen ki főleg oly cik- keknél, melyeknek drágasága nyomasztólag nehezedik az annyi felül igénybe vett csekély fizetésű tisztviselő vállaira. Így pl. óhajtottól volna, hogy a vidéki városokhoz képest bor- sos árú has, a nagy gondot okozó tűzifa be- szerzése jutányosabbá tésésék, — szabók- nál, cipészeknél kedvezmény eszközöltes- sék ki.

Hisszük, hogy miaderek s több e félék kicsiközlése tapintatossággal, mindkét fél ér- dekének kellő megelégedéssel sikerülni is fog; épen azért sajnálattal, hogy ne mondjunk meg- ülközölést olvasunk, hogy a gyógyszerári cikkek jutányosabbá tételére irányzott törek- vést meghiúsít.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek is csak nagy ritkán tehetnek szert, holott a gyógyszerész urak semmi kockázattal nem járó nagy jövedelem- ben részesülnek. — Tekintetbe vehetnék, hogy e jogosítás oly időből származik, midőn ha felényi számú gyógyszerész volt is, az azok igénybe vevők száma tizedrésznyi is alig volt; annál fogva egyáltalán nem indokolt, sőt saját jól fel fogott érdekből sem célsér- ész az azok való szigorú ragaszkodásuk, mert azt hisszük a törvényhozásnak máris tudomás van azon közmondásról, amit tényről: „drága, mint a patika!“ melyet épen ezért a köznép ma is kerül: kénytelenségéből.

Ugy tudjuk, hogy más városokban, hol ily egyesületek alakultak, épen a gyógyszerészek voltak azok, kik legelsősk tettek 20—25—30% kedvezményes ajánlatokat, s hogy épen vá- rosunkban is a főiskolai tanuló, kórházak, kereskedők ifjúsági egylete, vasuti hivatalo- sok stb. 20—25% leengedésben reszesített- tetnek. Hát csak a „tisztviselő egyesület“ tagjai nem érdekelik meg a gyógyszerész urak mel- lőnyúlását? Pedig bizonyára megvárhatnánk azt mert hisz a gyógyszerész urak törvény által oly magas százaléki élvezetere vannak jogosítva, melyore befektett tőkétől tel- jesen kockázatló üzletek

